

چکیده

عناصر داستان شالوده و ساختار اصلی یک داستان را تشکیل داده و بررسی و شناخت این عناصر ما را در شناخت بهتر نویسنده ی آن اثر راهنمایی می کند هر نویسنده به فراخور افکار و اندیشه های خود از عناصر داستانی به صورت های متفاوتی بهره می گیرد و نتیجه این امر خلق آثاری متفاوت با درون مایه و ساختارهای مختلف می باشد. تحقیق حاضر بررسی عناصر داستان در یکی از آثار داستانی شهره احدیت داستان نویس معاصر اهل کاشان به نام «گورچین» است. نویسنده طی این اثر با بهره ای کاربردی از تمامی عناصر داستان به بهترین و زیباترین صورت و با بیان مجموعه ای از شخصیت های خلق شده تلاش می کند تا چالشی واقعی را در قالبی از داستان با موضوع تقابل سنت و مدرنیته به تصویر کشیده و در پس اتفاقی با درون مایه ی اختلاف خانوادگی به سبب ناباروری می پردازد و طی آن شخصیت ها که هر کدام به واقع تصویری از یک جمع و دیدگاه بزرگ تر اجتماعی اند در کنار هم تشکیل جامعه ای را می دهند که هدف نویسنده در پس آن می باشد و نویسنده تلاش می کند مضمون این هدف را در قالبی داستانی به تصویر کشد. شخصیت های رمان «گورچین» اغلب از نوع ایستا با حداقل تغییرات اساسی بوده اند و تنها در زمینه شخصیت های پویای داستان می توان از «مهری و صفا» نام برد. زاویه دید و روایت طی داستان حاضر تلفیقی است از واگویه های اول شخص و دومین شخص های دارای مخاطب در گفتگوهایی که بین شخصیت های داستان رخ می دهد تا سوم شخصهایی که دانای کل نامحدود برایمان تعریف می کند. در این رمان دو نوع گفت و گوی دو طرفه و تک گویی دیده می شود که از گفت و گوی تک گویی، دو نوع گفت و گوی درونی و حدیث نفس دیده می شوند. پیرنگ در رمان گورچین از نوع باز و روشنگر بوده و نویسنده با بهره از عناصر حاصل از پیرنگ، مسیر داستان را تا انتهای می رساند که طی آن قهرمان ها به نتیجه ای در قالب پذیرش رسیده و قبول وضعیت را بسیار والاتر از دست و پا زدن در تعصبات و مقابله با تغییرات می دانند.

واژه های کلیدی: گورچین؛ احدیت؛ ادبیات داستانی؛ رمان؛ عناصر داستان.